

СЦЕНАРІЙ ДО ДНЯ ПАМ'ЯТІ І ПРИМИРЕННЯ «ПОЄДНАЙМОСЬ У ШАНІ ГЛИБОКІЙ»

8-9 ТРАВНЯ

«1939-1945. ПАМ'ЯТАЄМО. ПЕРЕМАГАЄМО»

Оформлення зали. У залі розміщено два стени – з фотографіями загиблих воїнів у Другій світовій та війні та воїнів-ветеранів (це світліни рідних учнів та вчителів школи, її випускників). Біля першого стєнда – схилений Державний Прапор з траурною стрічкою, столик з великою свічкою у свічнику. Для мультимедійного екрана підготовлено стиски з прізвищами загиблих воїнів-земляків та учасників бойових дій, які виборили Перемогу.

Вступне слово вчителя.

Ось уже 10 років поспіль за рішенням Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, яке було ухвалене 22 листопада 2004 року, 8 і 9 травня увесь світ відзначає День пам'яті і примирення, вшановуючи пам'ять загиблих у Другій світовій війні. Кожна держава має свої свята перемоги, а на рівні ООН День пам'яті і примирення відзначають саме 8 травня.

З 1965 року в Радянському Союзі 9 травня було оголошено Днем Перемоги у Великій Вітчизняній війні, що є для нас великим святом. Та цього року ми хочемо приєднатися до світової спільноти і схилити голови в пошані і скорботі за всіма полеглими на нашій планеті у ті страшні роки лихоліття.

І-й читець.

Біль у серці – мов чайки ячання,
У жалобі схиливсь наш стяг...
Хай скорботна

хвилина мовчання
Закарбується в наших серцях.

ІІ-а читець.

Не порушимо вічності спокій,
Затамуємо подих в цей час, –
Тих заадаємо в шані глибокій,
Хто здобув перемогу для нас.

Всі присутні вшановують полеглих у роки ІІ Світової війни хвилиною мовчання!

І-й ведучий.

XX століття закарбувалось в історії людства не лише проривом у космічні простори, не лише геніальними відкриттями і новітніми технологіями, а й двома наймасштабнішими світовими війнами, які охопили майже всю планету. Досі кровоточать у серцях болочні рани тих, кого Друга світова накрила своїми темними крилами...

І-й читець.

Це на світанку сталося колись:
Стривожений,
із муками і жалем
Світ стрепенувся,
кров'ю враз залився,
Неначе розпачаний кинджалом.
Гримлять гармати.
Б'є на сполох дзвін.

Згідно з Указом Президента «Про заходи з відзначення у 2015 році 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі та 70-ї річниці завершення Другої світової війни» та Законом «Про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років» Україна розпочинає нову традицію святкування 8 та 9 травня в європейському дусі пам'яті та примирення.

Відзначення Дня пам'яті та примирення і Дня перемоги включає в себе:

- переосмислення подій Другої світової війни, руйнування радянських історичних міфів, чесний діалог щодо складних сторінок минулого;
- рівне вшанування пам'яті кожного, хто боровся з нацизмом, підкреслення солідарності та бойового братерства усіх Об'єднаних Націй, як держав, так і бездержавних тоді народів (євреїв, українців та ін.);
- перенесення акценту з історії військових дій на історії конкретних людей, а відтак відмову від святкування на користь вшанування.

Символ відзначення Дня пам'яті та примирення і Дня перемоги – червоної мак.

Гасло – «1939-1945. Пам'ятаємо. Перемаємо».

Залізні круки вітають з хмар.
Горить Україна

з чотирьох сторін
І на чужиніє просить

з неба кари.

ІІ-а ведуча. Страшно уявити: бойові дії тривали 6 довгих років – з 1 вересня 1939 до 2 вересня 1945 р. Це було не тільки збройне, економічне, політичне, дипломатичне протистояння, а й боротьба ідеологій та світоглядів. Злочинна агресія і зарозумілість політиків важким тягарем впали на плечі простих людей – одні з них самовіддано захищали рідну землю, інші забезпечували надійний тил, виховували дітей і вирощували хліб.

На мультимедійному екрані демонструються фотознімки та уривки відеоматеріалів про події ІІ Світової війни!

ІІ-а читець.

Крізь чорноту старинного дня і ночі
Зловісної, безжальної війни
В своїм іде юнацьким непороччі
Ішли у бій нескорені сини.
Немов зірки
в космічній синій далі,
Дотла згорали у смертельній млі.
Від болу втрати, горя і печалі
Котились сльози матері-землі.

І-й ведучий. Сльози котилися не тільки в матері-землі, а в мільйонів матерів, дружин, доньок, сестер, які чекали з різних фронтів своїх рідних – воїнів, які належали до ворогуючих армій і гинули у розквіті молодості і надій, – це незаліковна рана людства, що втратило за роки всесвітнього протистояння близько 30 мільйонів населення.

ІІ-й ведучий. У часи вікопомного лихоліття в Україні загинуло майже 8 млн людей, серед них військових – 2,5, а цивільних – 5,5 млн осіб, тоді як головні противоборчі сили ІІ Світової війни – Німеччина і Росія втратили відповідно 6,5 і 6 млн загиблих. Важко знайти родину в Україні, яка б не

оплакувала рідних, полеглих на полях кривавих боїв.

Підтихі звуки пісні «Балада про мальвину» у виконанні С. Ротару (вірші Б. Гури, муз. В. Івасюка/учениця з букетом соняшників, мальв, волошок, маків розповідає вірші/.

Учениця.

На колисних окопах – соняхи,
Мов маленькі сонця.
Може, то золотавим цвітлом
Спахлахнули солдатські серця?
На колисних окопах – волюшки,
Мов небесний блават.
Може, тут спочив біля стежки
Молодий синьоокий солдат?
На колисних окопах – маки,
Мов запечена кров...
Може, це провіяла через роки
На війні нерозквітла любов...

І-й ведучий. З перших днів війни 42 мільйони українців опинилися у вирі пекельних подій. Адже саме Україна і Білорусь були повністю захоплені нацистськими нападниками, і окупація тривала майже три роки. У бойових діях брали участь 4,5 млн українців.

ІІ-а ведуча. Та найбільша трагедія українського народу полягала в тому, що наші співвітчизники воювали на боці ворогуючих сторін: і в Червоній армії, і в партизанських загонах, і у військових формуваннях Української повстанської армії та Організації українських націоналістів, і в антифашистських арміях Польщі, Чехо-Словаччини, Франції, Сполучених Штатів Америки, Канади, і у військових частинах вермахту.

І-й ведучий. Погасло полум'я війни... Ветерани колись противоборчих країн не раз зустрічалися, щоб схилити сині голови і вшанувати пам'ять загиблих у безглуздому протистоянню, а їхні нащадки, вдумливо переосмисливши повчальні уроки історії, давно знайшли шляхи порозуміння і світо року 8 травня майже у всьому світі відзначають День пам'яті і примирення.

ІІ-а ведуча. Сучасна молодь, яка з надією дивиться у майбутнє, прагне, щоб і в нашому українському суспільстві наразі не припинилося ідеологічне протистояння

через те, що наші діди і прадіди порізненому бачили свій обов'язок перед Батьківщиною. Переживши страхіття війни, старше покоління має навчити нас мудрості, всепрощення і взаєморозуміння, щоб це свято, як акт єдності і миру, відзначалося в різних куточках України.

Учень.

Потиснем, руку, брате сивочолий,
Нас розвела колись

страшна війна...

Не будем ворогами більш ніколи:
Україна-мати в нас лише одна.

Як серце кривавсь у нього-Україні,
Коли стрічались ми через прихід,
Щоразу воскресачи з руїни,
Вона сонала нас з останніх сил.

Ми виликєм рани добрим словом,
Обнімемось як справжні земляки,
Щоб розбрату оте подвійне коло,
Як заиморг, не давило нас віки.

Ми підійшли до вічності порога,
Для кожного – це істини межа...

Хіба достойні ми

зустрітись з Богом,
Якщо нас їсть ненависті іржа?

Щоб наші діти, правнуки, онуки
Не знали вороженчі ї перешкод,
Прийшла пора

всепрощення і злуки, –
Дай руку, брате,

ми ж один народ!

Лунає пісня на вірші В. Крищенка, муз. Л. Нечипорюка «Возлюбимо ближнього!».

І-й ведучий. Погляньмо на фотографії наших рідних, які, захищаючи свою Батьківщину, переможемо виборювали мир: хтось із них повернувся у рідні домівки, хтось спочиває під гранітом братських могил, а хтось пішов у небуття, пропавши безвісти...

ІІ-а ведуча. Багатьох наших рідних ми знаємо лише з фотографій, але вони нам дорогі і близькі, бо залишили всім у спадок свою любов, самовідданість, віру у перемогу добра над злом. Їхні пожовкли світліни і затерті листи – це родинні реліквії, що збереглися протягом десятиліть...

І-й читець.

Дивлюсь на фотографії старенькі
З великої народної війни.

Там прапід її прабабуся молоденькі,
Такі красиві й дороги мені.

ІІ-а читець.

Він був

відважним льотчиком-геросом,
Немало збив фашистських літаків.

Відстоював свою країну з босм,
За що одержав кілька орденів.

У слова читців супроводжує

пісня В. Лагодної і Ю. Давидюка

«Бойові ордени», а на мультимедійному екрані демонструються

списки загиблих і ветеранів Великої Вітчизняної війни – рідних учасників свята!

І-й ведучий. Рік за роком ми віддаляємось від вселюдської трагедії ХХ століття, коли загинули десятки мільйонів людей, коли вперше на планеті було використано атомну зброю, а в наших

душах досі немає спокою і впевненості у тому, що нові розпалювачі війни не кинуть народи у страшне полум'я вороженчі.

ІІ-а ведуча. Тому палають мирні вогники Вічного вогню біля обелісків і в наших серцях, нагадуючи всім, що мир у душі, у родині, у країні, мир на планеті – це найбільша цінність, яку ми зобов'язані зберегти. Уже склалася світова традиція – 8 травня запалювати небесний ліхтарик і разом зі своїм Державним Прапором пускати в небо. А ми сьогодні запалимо свічку пам'яті...

Учениця запалює біля Державного Прапора велику свічку.

Останні слова ведучих супроводжує пісня «Вічний вогонь» на вірші

В. Крищенка, муз. І. Білозіра!

І-й читець.

І живуть у пам'яті народу

Його вірні дочки і сини,
Ті, що не вернулися з походів

Грізної, великої війни.

ІІ-а читець.

Іх жисття, їх помисли високі,
Котрим не судилось розвістися,
Закликають мир ясній і спокій,
Як зіницю ока, берези.

Підготувала
Жанна КРИЖАНОВСЬКА,
завідувач лабораторії
українознавства і
народознавства ДОШПО